

[Henning Rasmussen]

I en sag af denne art har indenrigsministeren et talmateriale til sin rådighed, som vi andre først får på et betydelig senere tidspunkt. I en række tilfælde får vi først tallene, når lovforslaget efter første behandling går til behandling i udvalget; så vi har nogle ting, vi vil dyrke meget tæt dér.

Det kan godt være, at det ender med, at indenrigsministeren og Det Radikale Venstre må indrømme os, at der er så lidt forskel på det, som regeringen har sagt i dag at den vil gøre, og det, der står i beslutningsforslaget, at det som sædvanlig kun bliver et spørgsmål om prestige, om man vil stemme for et S-SF-forslag eller man vil insistere på, at éns eget, lidt anderledes forslag skal gennemføres. Men om vi er på vej ind i den situation, vil en nærmere undersøgelse vise.

Til slut vil jeg gentage, at ingen uden for denne sal tror, at det har været overflødigt, at vi har fremsat dette forslag. Det er der jo ingen der tror i den kommunale verden eksempelvis.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Der er givet mange synspunkter til kende i debatten om økonomiske sammenhænge og kommunaløkonomiske problemer, og det ville føre meget vidt, hvis jeg på dette sene tidspunkt skulle korrigere alle de forkerte opfattelser, der har været fremme; men en enkelt fortjener dog måske at blive noteret i farten.

Hr. Albrechtsen var inde på, at dette ville forudsætte, at der var et nyt tilskud til kommunerne til finansiering af denne udvidelse. Jeg gør opmærksom på, at i stedet for en beskæring på 1½ mia. kr. af de budgetterede anlægsarbejder vil der nu ske en beskæring på ca. 1 mia. kr. Det vil sige, at der stadig væk er tale om, at likviditeten forbedres med 1 mia. kr. i 1987 under i øvrigt uændrede forudsætninger. Det er jo lidt andet end det, vi hørte her.

Jeg skal efterlyse en melding fra forslagsstillerne om, hvad de egentlig selv opfatter som indholdet i deres forslag, for jeg må nok sige, at det er et dunkelt formuleret forslag, måske også dunkelt tænkt, det ved jeg ikke. Jeg sagde i mit første svar, at man alt efter temperament kunne anlægge to forskellige fortolkninger af, hvad der er det økonomiske indhold i forslaget. Man kunne vælge – og

det ville være det mest logiske – at basere det på regnskaber for de år, der er nævnt, og så er regnestykket, at forslaget betyder en rammeudvidelse på 300 mill. kr. Jeg kan da godt gøre den tilståelse, at under de drøftelser, der har været mellem regeringen og Det Radikale Venstre, og som var i fuld gang på det tidspunkt, fik vi os en hjertelig latter, da vi opdagede, hvad der var indholdet af det socialdemokratiske forslag, for vi talte faktisk på det tidspunkt om et andet og større tal.

Så kan man anlægge en anden og videregående fortolkning og være meget velvillig. Hvis man går ud fra, at forslagsstillerne har ønsket en større rammeudvidelse, så når man til 500 mill. kr.; deraf min konklusion om, at der under denne mere velvillige fortolkning af forslagsstillerens intentioner ikke er nogen forskel på den rammeudvidelse, vi taler om i regeringen og i Socialdemokratiet og SF.

Hr. Henning Rasmussen sagde, at det var sandelig ikke noget overflødigt forslag; det har jeg for så vidt kommenteret. Kommunerne og Kommunernes Landsforening står over for en ganske vanskelig opgave med at tillempe anlægsrammerne på en sådan måde, at man kan imødekomme det forhandlingsresultat, som regeringen og kommunerne nåede i maj. Når der på et sådant tidspunkt lægges forslag frem i Folketinget, som bryder med de forudsætninger, som arbejdet er gået i gang på, kan ingen blive forbavset, hvis det bidrager til uro og tøven i kommunernes beslutning og derigennem lægger hindringer i vejen for, at kommunerne kan gennemføre den procedure, som er forudset i forbindelse med, at man lever op til indgåede aftaler.

Det håber jeg sandelig ikke har været hensigten, men vi har set det også i foråret, som vi nu har set det her, at Socialdemokratiet i sådanne forhandlingsfaser her i Folketinget har fremsat forslag. Det er Socialdemokratiets klare ret at gøre det, ingen tvivl om det, men det skal også være sagt, at det ikke er en fremgangsmåde, som er fremmede for forløbet af det økonomiske samarbejde mellem regeringen og de kommunale organisationer, som vi vel til syvende og sidst alle ønsker. Vi ønsker alle, at dette samarbejde kan have gode vilkår, og det forudsætter, at der i en sådan ofte vanskelig fase for parterne er rimelig ro omkring proceduren.

Der blev spurgt, om jeg under et eventuelt udvalgsarbejde kunne bidrage med tal for de